

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1982-1983

6 DECEMBER 1982

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Franse Republiek inzake wederzijdse hulpverlening bij rampen of ernstige ongevallen, ondertekend te Parijs op 21 april 1981

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De laatste decennia werden gekenmerkt door een aanzienlijke uitbreiding van de industriële activiteit. Die expansie ging ondermeer gepaard met een concentratie van bedrijven op bevoorrechte plaatsen die ongelukkig vaak oorzaak van potentiële gevaren zijn voor de veiligheid van de burgers.

De middelen die kunnen worden aangewend ter bestrijding van eventuele ongevallen dienden dan ook ontwikkeld te worden zowel op kwalitatief als op kwantitatief gebied.

De lokale middelen zijn echter niet altijd toereikend en het is ten zeerste wenselijk dat spoedig een beroep kan worden gedaan op andere hulpdiensten die beter voorzien zijn van personeel en materieel, ook al zijn die diensten gevestigd op het grondgebied van een aangrenzende Staat.

Er bestaat trouwens een werkelijke onderlinge hulpverlening tussen Staten wanneer zich catastrofes voordoen die een nationale omvang hebben. Men denke slechts aan de grote uiting van solidariteit tijdens de recente aardbevingen in Italië.

Al wordt in dergelijke omstandigheden het begrip grens op de achtergrond geschoven toch doen zich talrijke problemen voor op juridisch zowel als op administratief gebied zodra de openbare hulpdiensten van een land op het grondgebied van een ander land optreden.

Een eerste etappe in de oplossing van die problemen werd afgelegd door de Overeenkomst ondertekend tussen ons land en het Groothertogdom Luxemburg omtrent de onderlinge bijstand inzake civiele bescherming, goedgekeurd door de wet van 31 januari 1978.

Een dergelijke overeenkomst mag niet apart blijven. Het was aangewezen ze aan te vullen met gelijkaardige overeenkomsten, te sluiten met andere naburige landen.

Chambre des Représentants

SESSION 1982-1983

6 DÉCEMBRE 1982

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République française sur l'assistance mutuelle en cas de catastrophes ou d'accidents graves, signée à Paris le 21 avril 1981

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les dernières décennies ont été marquées par une expansion considérable de l'activité industrielle. Cette expansion s'est notamment accompagnée d'une concentration d'entreprises dans des lieux privilégiés qui sont souvent, malheureusement, source de dangers potentiels mettant en cause la sécurité des citoyens.

Les moyens à mettre en œuvre pour combattre d'éventuels accidents ont dû, dès lors, évoluer, tant sur le plan qualitatif que quantitatif.

Mais les moyens locaux ne sont pas toujours suffisants et il est hautement souhaitable qu'il puisse être rapidement fait appel à d'autres services de secours, mieux pourvus en personnel et en matériel, quand bien même ces services seraient situés sur le territoire d'un Etat limitrophe.

Par ailleurs, il existe une réelle entraide entre Etats lorsque se produisent des catastrophes d'une ampleur nationale. Il n'est que de songer au grand élan de solidarité qui s'est manifesté lors des récents tremblements de terre en Italie.

Si, en pareilles circonstances, le concept de frontière est relégué au second plan, il n'en reste pas moins que se posent de multiples problèmes tant juridiques qu'administratifs dès lors que les services publics de secours d'un pays interviennent sur le territoire d'un autre.

Une première étape dans la solution de ces problèmes a été franchie par l'Accord signé entre notre pays et le Grand-Duché de Luxembourg sur l'assistance mutuelle en matière de protection civile et approuvé par la loi du 31 janvier 1978.

Un tel accord ne pouvait rester isolé. Il convenait de le compléter par des conventions similaires à conclure avec d'autres pays voisins.

Deze overeenkomst, te Parijs op 21 april 1981 ondertekend, ligt in de lijn van die politiek van onderlinge bijstand.

Zij wordt aan uw goedkeuring onderworpen omdat zij in haar huidige toestand gedeeltelijk ontoepasselijk is wegens haar artikel 8 dat bepaalt, enerzijds, dat de kosten van de hulpverlening niet door de verzoekende Staat op zich worden genomen, anderzijds, dat de verzorging, huisvesting en medische bijstand van de hulpploegen alsook de levering van gebruiksgoederen gedurende de actie ten laste vallen van de Partij waaraan bijstand wordt verleend, en wegens haar artikel 9 dat bepaalt dat geen schadevergoeding door een Staat ten voordele van de andere Staat wordt verricht in geval van schade aan vermogensbestanddelen of aan personen die tot de optredende Staat behoren of eronder ressorteren.

Uit bedoelde tekst blijkt dat al die kosten, van personeel zowel als van materieel moeten vereffend worden op het krediet van het Interventiefonds van de civiele bescherming bij hulpoperaties op het grondgebied van de Franse Republiek; hetzelfde geldt in geval van interventie van de hulpdiensten van het land op ons grondgebied.

Welnu, het betreffende Interventiefonds is bestemd voor de financiering van de kosten van interventie van de civiele bescherming bij rampspoedige gebeurtenissen, catastrofes of schadegevallen die zich voordoen op het nationale grondgebied. Dergelijke interventies steunen inzonderheid op de artikelen 5 en 6 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming; in geen enkele bepaling van die wet wordt gewag gemaakt van de mogelijkheid van interventie op een ander dan het nationale grondgebied: de artikelen 1 en 4 sluiten dienaangaande elke dubbelzinnigheid uit.

Uit het bovenstaande blijkt dat het Interventiefonds niet kan functioneren, in de door de Overeenkomst beoogde gevallen, zolang deze geen kracht van wet heeft verkregen.

Luidens de Overeenkomst verbinden de twee landen er zich toe wederzijdse bijstand te verlenen in geval van catastrofe of ernstig ongeval en aard en omvang van die bijstand worden in gemeen overleg vastgesteld volgens de individuele gevallen. De hulpverlening bestaat in het zenden, naar de plaatsen van de catastrofe of van het ongeval, van hulpploegen die een speciale en passende opleiding hebben gekregen en die, in de regel, eenheden zijn van de civiele bescherming aan Franse zijde, eenheden van de civiele bescherming aan Belgische zijde of zelfs andere diensten naar gelang van de noodwendigheden.

Met het oog op doeltreffende en spoedige hulpverlening, worden de formaliteiten inzake grensoverschrijding tot het onontbeerlijke minimum beperkt.

Om interpretatiemoeilijkheden te vermijden zij er in dit verband op gewezen dat de zinsnede « vrij van alle invoerrechten », welke voorkomt in artikel 5, lid 4 en 5, dient te worden verstaan als « vrij van alle bij invoer geheven belastingen ».

In al de gevallen worden de reddings- en hulpoperaties geleid door de overheden van het verzoekende land.

Geen enkele betaling wordt door een Staat aan de andere verricht ter vergoeding van de kosten van bijstand of voor verloren beschadigd of vernield materieel; bij hulpverlening door luchtvaartuigen kan het verzoekte land evenwel eisen dat de door het gebruik van die toestellen ontstane kosten voor de helft worden gedragen.

De hulpploegen worden tijdens de duur van hun opdracht verzorgd en gehuisvest op kosten van het verzoekende land en van gebruiksgoederen voorzien voor zover de meegevoerde voorraden opgebruikt zijn. Zij ontvangen voorts, indien nodig, alle vereiste medische hulp.

La présente convention signée à Paris le 21 avril 1981 s'inscrit dans la ligne de cette politique d'assistance mutuelle.

Si elle est soumise à votre approbation, c'est que, dans son état actuel, elle est partiellement inapplicable en raison de son article 8, lequel prévoit, d'une part, que les frais de l'assistance fournie ne seront pas pris en charge par l'Etat requérant, d'autre part, que le ravitaillement et l'assistance médicale des équipes de secours de même que la fourniture de biens d'exploitation incombent, pendant la durée des opérations, à la partie assistée, et de son article 9, lequel prévoit qu'aucune indemnisation ne sera effectuée par un Etat au profit de l'autre en cas de dommages causés aux biens ou aux personnes appartenant ou relevant de l'Etat intervenant.

Il résulte dudit texte que tous ces frais, aussi bien de personnel que de matériel, devront être liquidés sur le crédit du Fonds d'intervention de la protection civile, en cas d'opérations de secours sur le territoire de la République française il en ira de même en cas d'intervention des services de secours de ce pays sur notre territoire.

Or, le Fonds d'intervention dont il s'agit est destiné à financer les frais des interventions de la protection civile lors d'événements calamiteux, de catastrophes ou de sinistres survenant sur le territoire national. Pareilles interventions se fondent notamment sur les articles 5 et 6 de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile; or, aucune disposition de cette loi n'envisage la possibilité d'intervention sur un territoire autre que le territoire national: les articles 1er et 4 sont sans équivoque à cet égard.

Il ressort de ce qui précède que le Fonds d'intervention ne peut fonctionner, dans les cas visés par la Convention, aussi longtemps que cette dernière n'a pas acquis force de loi.

Aux termes de la Convention, les deux pays s'engagent à se prêter assistance mutuelle en cas de catastrophes ou d'accidents graves, la nature et l'étendue de cette assistance étant fixées d'un commun accord en fonction des cas d'espèce. L'aide consiste en l'envoi, sur les lieux de la catastrophe ou de l'accident, d'équipes de secours ayant reçu une formation spéciale et adéquate et qui seront, en règle générale, des unités de la protection civile du côté français, des unités de la protection civile du côté belge, voire d'autres services selon les nécessités.

Pour assurer l'efficacité et la rapidité des secours, les formalités de franchissement de la frontière commune seront réduites au minimum indispensable.

A cet égard, afin d'éviter des difficultés d'interprétation, il est précisé que les mots « vrij van alle invoerrechten » mentionnés à l'article 5, alinéas 4 et 5, doivent être pris dans le sens de : « vrij van alle bij invoer geheven belastingen ».

Dans tous les cas, les opérations de sauvetage et de secours seront dirigées par les autorités du pays requérant.

Aucun paiement ne sera effectué d'un Etat à l'autre en remboursement des frais d'assistance ou pour tout matériel perdu, endommagé ou détruit; toutefois en cas d'assistance fournie par des aéronefs, le pays requis pourra exiger le partage, par moitié, des frais afférents à l'utilisation de ces appareils.

Pendant la durée de leur mission, les équipes de secours seront nourries et logées aux frais du pays requérant et approvisionnées en biens d'exploitation dans la mesure où les stocks emportés seront épuisés. Elles recevront également, en cas de besoin, l'assistance médicale nécessaire.

Om de voorspelling en de voorkoming van rampen of ernstige ongevallen te bevorderen, wordt een voortdurende samenwerking verwezenlijkt tussen de overeenkomstsluitende Partijen die er zich inzonderheid toe verbinden alle ter zake dienende gegevens van wetenschappelijke en technische aard uit te wisselen.

De gebundelde actie van de Belgische en Franse openbare hulpdiensten is ongetwijfeld in het belang van de bevolkingen van de twee Staten.

Het was derhalve zaak door een werkelijke overeenkomst praktijken te bekrachtigen welke reeds bestonden om het beginsel van de internationale solidariteit te bevorderen.

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,

L. TINDEMANS

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Ch.-F. NOTHOMB

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede vacatiekamer, de 22^e juli 1982 door de Minister van Buitenlandse Betrekkingen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Franse Republiek inzake wederzijdse hulpverlening bij rampen of ernstige ongevallen, ondertekend te Parijs op 21 april 1981 », heeft de 9^e augustus 1982 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit

De heren : P. Tapie, kamervoorzitter, voorzitter,
H. Rousseau, kamervoorzitter,
J. Ligot, staatsraad,
P. De Visscher en F. Rigaux, assessoren van de afdeling wetgeving,

Mevrouw : M. Van Gerrewey, toegevoegd griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer P. Tapie.

Het verslag werd uitgebracht door de heer G. Piquet, eerste auditeur.

De Griffier,

M. VAN GERREWEY

De Voorzitter,

P. TAPIE

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROOT.

Op de voordracht van onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen en van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

Pour favoriser la prévision et la prévention des catastrophes ou des accidents graves, il sera établi une coopération permanente entre les Parties contractantes qui s'engageront notamment à échanger toute information utile de caractère scientifique et technique.

L'action conjuguée des services publics de secours belges et français est sans conteste de l'intérêt des populations des deux Etats.

Il importait donc de sanctionner, par une véritable convention, des pratiques qui avaient déjà cours afin de promouvoir le principe de la solidarité internationale.

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS

Le Ministre de l'Intérieur,

Ch.-F. NOTHOMB

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre des vacations, saisi par le Ministre des Relations extérieures, le 22 juillet 1982, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République française sur l'assistance mutuelle en cas de catastrophes ou d'accidents graves, signée à Paris le 21 avril 1981 », a donné le 9 août 1982 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observation.

La chambre était composée de

Messieurs : P. Tapie, président de chambre, président,
H. Rousseau, président de chambre,
J. Ligot, conseiller d'Etat,
P. De Visscher et F. Rigaux, assesseurs de la section de législation,

Madame : M. Van Gerrewey, greffier assume.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. Tapie.

Le rapport a été présenté par M. G. Piquet, premier auditeur.

Le Greffier,

M. VAN GERREWEY

Le Président,

P. TAPIE

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Relations extérieures et de Notre Ministre de l'Intérieur,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Betrekkingen en Onze Minister van Binnenlandse Zaken zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Enig artikel

De Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Franse Republiek inzake wederzijdse hulpverlening bij rampen of ernstige ongevallen, ondertekend te Parijs op 21 april 1981, zal volkomen uitwerking hebben.

Gegeven te Brussel, op 3 december 1982.

BOUDEWIJN

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Betrekkingen,

L. TINDEMANS

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Ch.-F. NOTHOMB

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Relations extérieures et Notre Ministre de l'Intérieur sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article unique

La Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République française sur l'assistance mutuelle en cas de catastrophes ou d'accidents graves, signée à Paris le 21 avril 1981, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 3 décembre 1982.

BAUDOUIN

PAR LE ROI :

Le Ministre des Relations extérieures,

L. TINDEMANS

Le Ministre de l'Intérieur,

Ch.-F. NOTHOMB

OVEREENKOMST

tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Franse Republiek inzake wederzijdse hulpverlening bij rampen of ernstige ongevallen

De Regering van het Koninkrijk België

en

de Regering van de Franse Republiek,

Overtuigd van de noodzaak van samenwerking tussen de bevoegde organen van beide Staten met het doel de wederzijdse hulpverlening bij rampen of ernstige ongevallen te vergemakkelijken en het zenden van hulpploegen en -uitrusting te bespoedigen,

Zijn als volgt overeengekomen :

ARTIKEL 1

1) Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe de andere Overeenkomstsluitende Partij bij rampen of ernstige ongevallen overeenkomstig haar mogelijkheden en volgens de bepalingen van onderhavige Overeenkomst hulp te verlenen.

2) De aard en de omvang van de hulp worden van geval tot geval door de volgens artikel 3 bevoegde autoriteiten in gemeenschappelijk overleg bepaald.

ARTIKEL 2

1) De hulp, bedoeld in artikel 1, wordt verleend door het zenden naar de plaats van de ramp of van het ernstige ongeval van hulpploegen die in het bijzonder opgeleid zijn voor onder meer de bestrijding van brand, van atoomgevaaren en chemische gevaren, voor de verlening van eerste hulp, voor berging of opruiming en die over de voor hun taak vereiste speciale apparatuur beschikken.

De hulp wordt in de regel verleend door eenheden van de civiele bescherming en indien vereist, op elke andere passende wijze.

2) De hulpploegen kunnen over land, door de lucht en te water gezonden worden.

ARTIKEL 3

1) De voor het doen van verzoeken en het uitvoeren van de hulpmaatregelen bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partijen zijn :

a) de Minister van Binnenlandse Zaken van het Koninkrijk België en de Minister van Binnenlandse Zaken van de Franse Republiek;

b) op het niveau van de grensgebieden :

— van Belgische zijde : de Gouverneurs van de grensprovincies;

— van Franse zijde : de Prefecten van de grensdepartementen.

2) Wanneer hieraan behoefte bestaat, wordt de hulp echter rechtstreeks door de bevoegde autoriteiten van de grensgemeenten en grensarondissementen gevraagd en toegezegd.

3) De ministeries van Binnenlandse Zaken van elke Overeenkomstsluitende Partij delen elkaar, voor zover vereist, de volgens lid 1, letter b) bevoegde autoriteiten mede en nemen de vereiste maatregelen om de contacten tussen hen te leggen.

ARTIKEL 4

1) Om de voor de hulpverlening vereiste doeltreffendheid en snelheid te waarborgen, beperken de Overeenkomstsluitende Partijen de formaliteiten bij het overschrijden van de gemeenschappelijke grenzen tot het beslist noodzakelijke minimum.

CONVENTION

entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de la République française sur l'assistance mutuelle en cas de catastrophes ou d'accidents graves

Le Gouvernement du Royaume de Belgique

et

le Gouvernement de la République française,

Convaincus de la nécessité d'une coopération entre les organismes compétents des deux Etats, afin de faciliter l'assistance mutuelle en cas de catastrophes ou d'accidents graves et d'accélérer l'envoi de personnel et de matériel de secours,

Sont convenus des dispositions suivantes :

ARTICLE 1

1) Chaque Partie contractante s'engage à prêter assistance à l'autre Partie contractante en cas de catastrophes ou d'accidents graves, selon ses possibilités et conformément aux dispositions de la présente Convention.

2) La nature et l'étendue de l'assistance seront fixées d'un commun accord en fonction des cas d'espèce, par les autorités compétentes désignées à l'article 3 de la présente Convention.

ARTICLE 2

1) L'assistance visée à l'article 1er consistera en l'envoi sur les lieux de la catastrophe ou de l'accident grave d'équipes de secours qui ont reçu une formation spéciale, notamment en matière de lutte contre les incendies, de lutte contre les dangers nucléaires et chimiques, de secourisme, de sauvetage ou de déblaiement, et qui disposent du matériel spécialisé nécessaire à leurs tâches.

L'assistance sera fournie, en règle générale, par des unités de la Protection civile, et, en cas de nécessité, sous toute autre forme appropriée.

2) Les équipes de secours pourront être envoyées par voie terrestre, aérienne, fluviale ou maritime.

ARTICLE 3

1) Les autorités des Parties contractantes, compétentes pour demander et déclencher les mesures de secours, sont :

a) le Ministre de l'Intérieur du Royaume de Belgique et le Ministre de l'Intérieur de la République française;

b) au niveau de la région frontière :

— du côté belge : les Gouverneurs des provinces frontalières;

— du côté français : les Préfets des départements frontaliers.

2) Toutefois, en cas de besoin, l'assistance sera directement sollicitée et accordée par les autorités compétentes des communes et arrondissements frontaliers.

3) Les Ministres de l'Intérieur de chacune des Parties contractantes se feront connaître mutuellement, si besoin est, les autorités visées au paragraphe 1, alinéa b) du présent article et prendront les mesures nécessaires en vue de leur permettre d'établir les contacts entre elles.

ARTICLE 4

1) Pour assurer l'efficacité et la rapidité nécessaires à une mission de secours, les Parties contractantes réduiront au minimum indispensable les formalités de franchissement de la frontière commune.

2) De leider van een hulpploeg heeft slechts een verklaring mee te nemen, waaruit de hulpverlening, de aard van de eenheid en het aantal leden blijkt. Deze verklaring wordt afgegeven door de autoriteiten onder wier gezag de eenheid staat. De leden van de hulpploeg zijn vrijgesteld van de plicht een geldig paspoort en een verblijfsvergunning te bezitten.

3) Kan in geval van bijzondere spoed de verklaring volgens lid 2 niet overgelegd worden, dan is elk ander passend bewijs dat de grens ten behoeve van hulpverlening overschreden moet worden, voldoende.

4) In spoedgevallen kan de grens ook buiten de officiële doorlaatposten overschreden worden. De voor de grensbewaking bevoegde autoriteiten dienen vooraf daarvan in kennis te worden gesteld.

ARTIKEL 5

1) In de zin van dit en het volgende artikel wordt verstaan onder de begrippen :

« uitrustingsvoorwerpen »,

het materiaal, de voertuigen en de persoonlijke uitrusting die voor gebruik van de hulpploegen bestemd zijn;

« hulpmiddelen »,

de op grond van de hulpverlening meegevoerde aanvullende uitrustingsdelen en andere goederen, die bestemd zijn voor uitreiking aan de getroffen bevolking;

« gebruiksgoederen »,

de goederen die voor het gebruik van uitrustingsvoorwerpen en voor de bevoorrading van de ploegen vereist zijn.

2) De Overeenkomstsluitende Partijen zullen de grensoverschrijding voor de bij de hulpverlening noodzakelijke uitrustingsvoorwerpen, hulpmiddelen en gebruiksgoederen van de volgens artikel 2 gezonden hulpploegen vergemakkelijken. Deze uitrustingsvoorwerpen, hulpmiddelen en gebruiksgoederen worden op het grondgebied van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij beschouwd als ingeklaard onder het regime van de tijdelijke invoer.

3) De hulpploegen mogen behalve de bij de hulpverlening noodzakelijke uitrustingsvoorwerpen, hulpmiddelen en gebruiksgoederen geen andere goederen meevoeren.

4) De meegevoerde hulpmiddelen en gebruiksgoederen zijn, voor zover ze bij de hulpverlening gebruikt worden, vrij van alle invoerrechten. Uitrustingsvoorwerpen, hulpmiddelen en gebruiksgoederen, die bij de hulpverlening niet zijn gebruikt, dienen weder te worden uitgevoerd.

Laten bijzondere omstandigheden en wederuitvoer niet toe, dan dienen aard, hoeveelheid en verblijfplaats van deze goederen ter kennis te worden gebracht van de voor de hulpverlening verantwoordelijke autoriteit die het bevoegde douanekantoor hiervan mededeling doet; in dit geval geldt het nationale recht van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij.

5) Op goederen die volgens lid 2 en 4 vrij van invoerrechten zijn, zijn de verboden en beperkingen voor het grensoverschrijdend goederenverkeer niet van toepassing. Het overbrengen, in het kader van de hulpverlening bedoeld in artikel 1, van verdovende middelen naar het gebied van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij en het terugbrengen van de niet verbruikte hoeveelheden gelden niet als in- of uitvoer in de zin van de internationale overeenkomst van 30 maart 1961 inzake verdovende middelen. Verdovende middelen mogen slechts worden ingevoerd indien daartoe een dringende medische noodzaak bestaat en zij mogen alleen door bevoegd medisch personeel volgens de wettelijke bepalingen van de verzochte Overeenkomstsluitende Partij worden aangewend. Het recht van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij ter plaatse controles te verrichten, blijft evenwel onverlet.

6) Voor de bij de hulpverlening noodzakelijke uitrustingsvoorwerpen, hulpmiddelen en gebruiksgoederen worden geen in- of uitvoerdocumenten verlangd of afgegeven. De leider van een hulpploeg moet echter in het bezit zijn van een verzamelstaat van de meegevoerde uitrustingsvoorwerpen, hulpmiddelen en gebruiksgoederen, die — behalve in spoedgevallen — dient te worden gewaarmerkt door de autoriteit onder wier gezag de hulpploeg staat.

7) De invoer van uitrustingsvoorwerpen, hulpmiddelen en gebruiksgoederen buiten de officiële grensposten dient zo snel mogelijk te worden gemeld bij het bevoegde douanekantoor.

2) Le chef d'une équipe de secours devra seulement être porteur d'un certificat attestant la mission de secours, le type d'unité et le nombre de personnes qui en font partie. Ce certificat sera délivré par l'autorité à laquelle l'unité est subordonnée. Les personnes faisant partie de l'équipe de secours sont exemptées de l'obligation du passaport et du permis de séjour.

3) Si, dans un cas particulièrement urgent, le certificat prévu au paragraphe 2 du présent article ne peut être présenté, il suffira de toute autre attestation appropriée indiquant que la frontière doit être franchie pour accomplir une mission de secours.

4) Si l'urgence l'exige, le franchissement de la frontière pourra s'effectuer en dehors des points de passage autorisés. Les autorités chargées de la surveillance des frontières devront en être informées au préalable.

ARTICLE 5

1) Au sens du présent article et de l'article suivant, on entend par :

« objets d'équipement »,

le matériel, les véhicules et l'équipement personnel destinés à être utilisés par les équipes de secours;

« moyens de secours »,

les éléments d'équipement supplémentaires et les autres marchandises emportés pour chaque mission et destinés à être distribués à la population sinistrée;

« biens d'exploitation »,

les marchandises nécessaires à l'utilisation des objets d'équipement et au ravitaillement des équipes.

2) Les Parties contractantes faciliteront le franchissement de la frontière pour les objets d'équipement, moyens de secours et biens d'exploitation nécessaires aux missions de secours et appartenant aux équipes de secours envoyées conformément à l'article 2. Ces objets d'équipement, moyens de secours et biens d'exploitation seront, sur le territoire de la Partie contractante requérante, réputés placés sous le régime de l'admission temporaire.

3) Les équipes de secours ne devront pas emporter des marchandises en dehors des objets d'équipement, moyens de secours et biens d'exploitation nécessaires aux missions de secours.

4) Les moyens de secours et biens d'exploitation emportés seront exempts de toute taxe d'entrée dans la mesure où ils seront consommés lors des missions de secours. Les objets d'équipement ainsi que les moyens de secours et biens d'exploitation non consommés lors de la mission de secours devront être réexportés.

Si des circonstances particulières ne permettent pas leur réexportation, leur nature et leur quantité ainsi que le lieu où ils se trouvent devront être portés à la connaissance de l'autorité responsable des missions de secours, qui en informera le service douanier compétent; dans ce cas la loi nationale de la Partie contractante requérante sera applicable.

5) Les interdictions et les restrictions relatives à la circulation transfrontière des marchandises ne seront pas applicables aux marchandises exemptes de taxes conformément aux paragraphes 2 et 4 du présent article. L'importation de stupéfiants sur le territoire de la Partie contractante requérante dans le cadre de l'assistance visée à l'article 1er et le retour des quantités non utilisées ne seront pas considérés comme importation ou exportation au sens de la Convention unique sur les stupéfiants du 30 mars 1961. Les stupéfiants ne pourront être importés que pour répondre à un besoin médical urgent et ne pourront être utilisés que par un personnel médical qualifié agissant conformément aux dispositions légales de la Partie contractante requise. Il n'est pas porté atteinte pour autant au droit de la Partie contractante requérante de procéder à un contrôle sur les lieux.

6) Aucun document d'importation ou d'exportation ne sera exigé ou délivré pour les objets d'équipement, moyens de secours et biens d'exploitation nécessaires aux missions de secours. Le chef d'une équipe de secours devra cependant être muni d'un état sommaire des objets d'équipement, moyens de secours et biens d'exploitation emportés, certifié, sauf cas d'urgence, par l'autorité à laquelle est subordonnée l'équipe de secours.

7) L'importation d'objets d'équipement, moyens de secours et biens d'exploitation en dehors des points de passage frontaliers autorisés devra être portée aussi rapidement que possible à la connaissance du service douanier compétent.

ARTIKEL 6

1) Luchtvaartuigen kunnen niet alleen gebruikt worden voor de snelle aanvoer van de hulpploegen maar ook rechtstreeks voor andere hulpverleningsopdrachten.

2) Elke Overeenkomstsluitende Partij laat luchtvaartuigen die door de andere Overeenkomstsluitende Partij overeenkomstig lid 1 worden gebruikt, toe over hun grondgebied te vliegen en op hun grondgebied ook elders dan op vliegvelden te landen en op te stijgen.

3) Het voornemen luchtvaartuigen te gebruiken dient aan de in artikel 3 genoemde autoriteiten onverwijld te worden medegedeeld met zo nauwkeurig mogelijke gegevens over de aard en nummers van het luchtvaartuig, bemanning, lading, vertrektijd, geplande route en plaats van landing.

4) Op overeenkomstige wijze is

- a) artikel 4 van toepassing op de bemanning van de luchtvaartuigen en op de meevliegende hulpploegen;
- b) artikel 5 van toepassing op de luchtvaartuigen en de meegevoerde uitrustingsvoorwerpen, hulpmiddelen en gebruiksgoederen.

5) De toepassing van lid 3 kan in afzonderlijke overeenkomsten volgens artikel 10 nader geregeld worden.

6) Voor zover uit lid 2 niet het tegenovergestelde blijkt, blijven de luchtverkeersregels van elke Overeenkomstsluitende Partij onverminderd van kracht, in het bijzonder de plicht de bevoegde vluchtcontrolediensten gegevens over de vluchten mee te delen.

ARTIKEL 7

1) De leiding van de reddings- en hulpoperaties berust altijd bij de autoriteiten van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij.

2) Instructies voor de hulpploegen van de verzochte Overeenkomstsluitende Partij worden uitsluitend gericht aan hun leiders die de details van de uitvoering nader vaststellen voor de onder hun leiding staande ploegleden. De bevoegde autoriteiten van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij geven bij de verzoeken om hulp voor zover mogelijk en toelichting over de taken die zij aan de hulpploegen van de verzochte Overeenkomstsluitende Partij willen opdragen.

3) De autoriteiten van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij verlenen de hulpploegen van de verzochte Overeenkomstsluitende Partij bescherming en hulp.

ARTIKEL 8

1) De kosten van de hulpverlening volgens artikel 2 door de hulpploegen van de verzochte Overeenkomstsluitende Partij, met inbegrip van de uitgaven die door verlies en gehele of gedeeltelijke vernietiging van de meegevoerde voorwerpen ontstaan, worden niet door de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij op zich genomen.

2) De hulpploegen van de verzochte Overeenkomstsluitende Partij worden echter gedurende de duur van hun opdracht op kosten van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij gevoed en gehuisvest en van gebruiksgoederen voorzien voor zover de meegevoerde voorraden opgebruikt zijn. Voorts ontvangen zij, indien nodig, alle vereiste medische hulp.

3) Bij hulpverlening door luchtvaartuigen kan de om hulp verzochte Overeenkomstsluitende Partij eisen dat de door het gebruik van luchtvaartuigen onstane kosten voor de helft door de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij op zich worden genomen. De hoogte van deze kosten wordt bepaald aan de hand van de in beide Staten geldige tarieven die in de volgens artikel 10 van deze Overeenkomst gesloten afzonderlijke overeenkomsten zijn aangegeven.

ARTIKEL 9

1) Elke Overeenkomstsluitende Partij ziet af van alle vorderingen tot schadevergoeding jegens de andere Overeenkomstsluitende Partij wegens schade aan vermogensbestanddelen die haar toebehoren, wanneer de schade is veroorzaakt door een lid van een hulpploeg van de andere Overeenkomstsluitende Partij bij de vervulling van zijn opdracht in verband met de uitvoering van deze Overeenkomst.

2) Elke Overeenkomstsluitende Partij ziet af van alle vorderingen tot schadevergoeding jegens de andere Overeenkomstsluitende Partij, op grond van schade geleden door een lid van de hulpploeg die bij de vervulling van zijn opdracht in verband met de uitvoering van deze Overeenkomst letsel heeft opgelopen of overleden is.

ARTICLE 6

1) Les aéronefs pourront être utilisés non seulement pour le transport rapide des équipes de secours, mais aussi directement pour d'autres missions de secours.

2) Chaque Partie contractante autorise les aéronefs utilisés par l'autre Partie contractante aux fins visées au paragraphe 1 du présent article, à survoler son territoire ainsi qu'à y atterrir et décoller même en dehors des aéroports.

3) L'intention de faire appel à des aéronefs devra être portée sans délai à la connaissance des autorités visées à l'article 3 avec indication aussi exacte que possible du type et de la marque d'immatriculation de l'aéronef, de l'équipage, du chargement, de l'heure de départ, de la route prévue et du lieu d'atterrissage.

4) Seront applicables *mutatis mutandis* :

- a) à l'équipage des aéronefs et aux équipes de secours transportées, les dispositions de l'article 4;
- b) aux aéronefs et aux objets d'équipement, moyens de secours et biens d'exploitation emportés, les dispositions de l'article 5.

5) Les modalités d'application du paragraphe 3 du présent article pourront être réglées dans les arrangements particuliers prévus à l'article 10 de la présente Convention.

6) Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, la législation de chaque Partie contractante relative à la circulation aérienne demeurera applicable, notamment l'obligation de transmettre aux organes de contrôle compétents les renseignements sur les vols.

ARTICLE 7

1) Il incombera dans tous les cas aux autorités de la Partie contractante requérante de diriger les opérations de sauvetage et de secours.

2) Les instructions destinées aux équipes de secours de la Partie contractante requise seront transmises exclusivement aux chefs de ces équipes; ceux-ci régleront les détails d'exécution vis-à-vis du personnel qui leur est subordonné. Les autorités compétentes de la Partie contractante requérante exposeront, si possible, dans la demande de secours les tâches qu'elles entendent confier aux équipes de secours de la Partie contractante requise.

3) Les autorités de la Partie contractante requérante accorderont protection et assistance aux équipes de secours de la Partie contractante requise.

ARTICLE 8

1) Les frais de l'assistance fournie, conformément à l'article 2, par les équipes de secours de la Partie contractante requise, y compris les dépenses provenant de la perte et de la destruction totale ou partielle des objets emportés, ne seront pas pris en charge par les autorités de la Partie contractante requérante.

2) Toutefois, les équipes de secours de la Partie contractante requise seront nourries et logées, pendant la durée de leur mission, aux frais de la Partie contractante requérante, et elles seront approvisionnées en biens d'exploitation dans la mesure où les stocks emportés auront été épuisés. Elles devront recevoir également, en cas de besoin, toute l'assistance médicale nécessaire.

3) En cas d'assistance fournie par des aéronefs, la Partie contractante requise pourra exiger le partage par moitié des frais afférents à l'utilisation d'aéronefs. Le montant de ces frais sera évalué par référence aux tarifs généraux en vigueur dans chacun des deux États, tels qu'ils auront été précisés dans les arrangements particuliers prévus à l'article 10 de la présente Convention.

ARTICLE 9

1) Chaque Partie contractante renonce à toute demande d'indemnisation à l'encontre de l'autre Partie contractante en cas de dommages aux biens lui appartenant si le dommage a été causé par un membre d'une équipe de secours de l'autre Partie contractante dans l'accomplissement de sa mission en exécution de la présente Convention.

2) Chaque Partie contractante renonce à toute demande d'indemnisation à l'encontre de l'autre Partie contractante, fondée sur le préjudice subi par un membre d'une équipe de secours blessé ou décédé dans l'accomplissement de sa mission en exécution de la présente Convention.

3) Wordt door een lid van een hulpploeg van de verzochte Overeenkomstsluitende Partij bij de vervulling van zijn opdracht op het grondgebied van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij aan een derde schade toegebracht, dan is de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij aansprakelijk voor de schade volgens de voorschriften die van toepassing zouden zijn bij schade veroorzaakt door een lid van de eigen hulpploegen.

4) De autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partijen werken nauw samen om de afhandeling van vorderingen tot schadevergoeding te vergemakkelijken. In het bijzonder wisselen ze alle hun toegankelijke gegevens uit over schadegevallen in de zin van dit artikel.

5) Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de oefeningen bedoeld in artikel 10, lid 5 van deze Overeenkomst.

ARTIKEL 10

1) De autoriteiten genoemd in artikel 3, lid 1, sluiten de ter uitvoering van deze Overeenkomst vereiste afzonderlijke overeenkomsten.

2) Een afzonderlijke overeenkomst omvat met name de volgende voor de uitvoering van de acties van belang zijnde gegevens :

- a) functie van de personen die gerechtigd zijn om hulp te verzoeken, deze aan te bieden en toe te zeggen, alsmede naam, adres en telefoonnummer van de instanties waartoe zij behoren;
- b) functie van de persoon bij wie de leider van de hulpploeg na aankomst op de plaats waar de hulp verleend moet worden, zich moet melden, alsmede naam, adres en telefoonnummer van de instantie waartoe deze persoon behoort;
- c) soort, sterkte, uitrusting en standplaats van de eenheden die op verzoek voor een hulpactie gezonden kunnen worden;
- d) alle andere gegevens die de hulp kunnen bespoedigen en vergemakkelijken in het bijzonder omtrent telefoon- en radioverbindingen die tussen de onder de letters a) en b) bedoelde instanties bestaan of tot stand gebracht kunnen worden, alsmede omtrent landingsplaatsen voor luchtvaartuigen.

3) Er wordt een andere afzonderlijke overeenkomst gesloten omtrent de werking van de radio-installatie waarmee de hulpploegen zijn uitgerust of die hun ter beschikking worden gesteld.

4) Ook wordt er een afzonderlijke overeenkomst gesloten met betrekking tot de in artikel 8, lid 3 genoemde kosten.

5) Een afzonderlijke overeenkomst kan eventueel voorzien in de gemeenschappelijke organisatie van hulpverleningsoefeningen aan beide zijden van de grens.

ARTIKEL 11

1) Om de voorspelling en de voorkoming van rampen of ernstige ongevallen te bevorderen en om ze, indien ze voorvallen, doeltreffender te kunnen bestrijden, komen de Overeenkomstsluitende Partijen een voortdurende en nauwe samenwerking overeen. Met dit doel wisselen zij alle ter zake dienende gegevens van wetenschappelijke en technische aard uit en komen zij regelmatig bijeen.

2) Deze samenwerking wordt tot stand gebracht :

- voor het Koninkrijk België, door de Minister van Binnenlandse Zaken (Directie van de Civiele Bescherming), en
- voor de Franse Republiek, door de Minister van Binnenlandse Zaken (Directie van de Civiele Veiligheid).

3) Voorts kunnen de Overeenkomstsluitende Partijen gemeenschappelijke onderzoeken doen en bijeenkomsten organiseren in het bijzonder om tot een betere kennis van de oorzaken van rampen of ernstige ongevallen te komen en om de middelen en methoden ter voorkoming en bestrijding van rampen of ernstige ongevallen te verbeteren.

4) Op initiatief van elke Overeenkomstsluitende Partij kunnen technische stages worden georganiseerd voor technici en leidinggevend personeel van de andere Overeenkomstsluitende Partij en in het bijzonder voor leden van hulpploegen.

5) De toepassing van dit artikel wordt in de afzonderlijke overeenkomsten nader geregeld.

3) Au cas où, sur le territoire de la Partie contractante requérante, un dommage serait causé à un tiers par un membre d'une équipe de secours de la Partie contractante requise dans l'accomplissement de sa mission, la Partie contractante requérante serait responsable du dommage, selon les dispositions qui s'appliqueraient si le dommage avait été causé par un membre de ses propres équipes de secours.

4) Les autorités des Parties contractantes coopéreront étroitement pour faciliter le règlement des cas d'indemnisation. Elles échangeront notamment toutes les informations dont elles seront en mesure de disposer sur les dommages visés au présent article.

5) Les dispositions du présent article s'appliqueront également aux exercices visés à l'article 10, paragraphe 5, de la présente Convention.

ARTICLE 10

1) Les autorités visées au paragraphe 1 de l'article 3 concluront les arrangements particuliers nécessaires à l'exécution des dispositions de la présente Convention.

2) Un arrangement particulier fournira notamment les renseignements suivants, essentiels pour l'exécution des missions :

- a) les fonctions des personnes habilitées à solliciter, offrir et accorder l'assistance, ainsi que l'appellation, l'adresse et le numéro de téléphone des services auxquels ces personnes appartiennent;
- b) les fonctions de la personne auprès de laquelle le chef de l'équipe de secours doit se présenter à son arrivée au lieu d'affectation, ainsi que l'appellation, l'adresse et le numéro de téléphone du service auquel cette personne appartient;
- c) la nature, l'effectif, l'équipement et le lieu de stationnement des unités qui peuvent être envoyées en mission de secours sur demande;
- d) tous autres renseignements propres à accélérer et faciliter les secours et relatifs notamment aux télécommunications établies ou pouvant être établies entre les services visés aux alinéas a) et b), ainsi que sur les lieux d'atterrissage pour les aéronefs.

3) Un autre arrangement particulier sera conclu pour le fonctionnement des installations radio dont sont munies les équipes de secours ou qui seront mises à leur disposition.

4) Un arrangement particulier sera également conclu au sujet des frais visés à l'article 8, paragraphe 3.

5) Un arrangement particulier pourra éventuellement prévoir l'organisation en commun d'exercices de secours de part et d'autre de la frontière.

ARTICLE 11

1) Pour favoriser la prévision et la prévention des catastrophes ou des accidents graves et rendre, lorsqu'ils surviennent, les interventions plus efficaces, les Parties contractantes établiront entre elles une coopération permanente et étroite. A cet effet, elles échangeront toutes informations utiles de caractère scientifique et technique et organiseront périodiquement des réunions communes.

2) Cette coopération sera mise en œuvre :

- pour le Royaume de Belgique, par le Ministre de l'Intérieur (Direction de la Protection civile), et
- pour la République française, par le Ministre de l'Intérieur (Direction de la Sécurité civile).

3) Les Parties contractantes pourront, en outre, entreprendre des études communes et organiser des réunions communes en vue notamment de mieux connaître les causes de catastrophes ou d'accidents graves et d'améliorer, en la matière, les moyens et les méthodes de prévention et d'intervention.

4) Des stages techniques pourront être organisés à la diligence de chaque Partie contractante au profit des techniciens et cadres de l'autre Partie contractante, et notamment au profit des équipes de secours.

5) Les modalités d'application des dispositions du présent article seront réglées par des arrangements particuliers.

ARTIKEL 12

Alle geschillen over de toepassing van deze Overeenkomst die niet rechtstreeks door de in artikel 3 genoemde autoriteiten kunnen worden opgelost, worden langs diplomatieke weg opgelost.

ARTIKEL 13

Deze Overeenkomst geldt voor onbepaalde tijd. Zij kan na het verstrijken van vijf jaar na de inwerkingtreding te allen tijde worden opgezegd met een opzegtermijn van een jaar.

ARTIKEL 14

Elk van de Overeenkomstsluitende Partijen deelt aan de andere schriftelijk mede dat aan de grondwettelijke vereisten met betrekking tot de inwerkingtreding van deze Overeenkomst in hun onderscheiden landen is voldaan. Deze Overeenkomst zal in werking treden op de eerste dag van de tweede maand volgende op de datum waarop de laatste van deze schriftelijke mededelingen werd ontvangen.

Gedaan te Parijs op 21 april 1981, in twee exemplaren, in de Nederlandse taal en de Franse taal zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk België,

PATERNOTTE DE LA VAILLEE

Voor de Regering van de Franse Republiek,

J. MEADMORE

ARTICLE 12

Tous les différends relatifs à l'application de la présente Convention qui n'auront pas pu être réglés directement par les autorités visées à l'article 3 seront réglés par la voie diplomatique.

ARTICLE 13

La présente Convention est conclue pour une durée illimitée. Après l'expiration d'un délai de cinq ans suivant son entrée en vigueur, elle pourra être dénoncée à tout moment avec un préavis d'un an.

ARTICLE 14

Chacune des Parties contractantes notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises par sa Constitution pour l'entrée en vigueur de la présente Convention qui prendra effet le premier jour du deuxième mois suivant la date de la réception de la dernière de ces notifications.

Fait à Paris, le 21 avril 1981 en double exemplaire en langues néerlandaise et française, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

PATERNOTTE DE LA VAILLEE

Pour le Gouvernement de la République française :

J. MEADMORE